

หน้า 1

ນາມ

1.1 ที่มาของเขตของวิชาการคั่งท้องถิ่น

ในการบริหารประเทศของรัฐบาลต่างๆ ในทุกประเทศต่างก็มีความต้องการที่จะให้ประชาชนของตนเองมีความสุข มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความสงบสุขในการดำรงชีพ (Well Being) ประเทศชาตินี้ความมั่นคง มีสภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่ดี แต่การที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดชนชนและเมืองต่างๆขึ้นอย่างรวดเร็ว ความต้องการใช้บริการสาธารณสุขต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โรงเรียน โรงพยาบาล การก่อจัดบะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บริการต่างมีไม่เพียงพอ กับความต้องการ การที่รัฐบาลยังคงใช้ระบบการปกครองแบบรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์กลาง (Centralization) ก่อเกิดปัญหาต่างหาก มาก อาทิ เช่น ความล่าช้าของระบบราชการ (Red Tape) การที่รัฐบาลไม่ทราบความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ทำให้การผลิต ศินค้าหรือบริการสาธารณสุขของรัฐบาลไม่ตรงกับความต้องการหรือมากกว่าหรือน้อยกว่าความต้องการของประชาชน ซึ่งประชาชนจะเสียผลประโยชน์

จากปัจจุบันดังกล่าวจึงเกิดแนวความคิดและทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ขึ้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน ความรวดเร็วและตรงกับความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น สมิท (Smith, B.C., 1967) ได้แบ่งการกระจายอำนาจออกเป็น 2 แบบ คือ

1. Deconcentration เป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐบาลกลางให้แก่ ข้าราชการที่อยู่ส่วนภูมิภาค รัฐบาลกลางจะสนับสนุนอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามนโยบายที่รัฐบาลกลางมอบให้ดำเนินการในพื้นที่ที่ได้กำหนดให้ และนิยามว่าในการพิจารณาตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยตนเองริเริ่มกระทำการได้ (สำหรับประเทศไทย คือส่วนการบริหารราชการส่วนภูมิภาค)

2. Devaluation เป็นการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนให้มีอำนาจในการปกครองตนเองอย่างแท้จริง เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งการเมืองและการบริหารให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถกำหนดนโยบายท้องถิ่นและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายที่ต้องการ การกระจายอำนาจแบบนี้จะเป็นระบบพื้นฐานของระบบประชาธิปไตย

จากการที่มีการกระจายอำนาจการปกครองทำให้มีการแบ่งอำนาจหน้าที่ กำหนดพื้นที่ให้แก่หน่วยงานปกครองท้องถิ่น รวมถึงการแบ่งอำนาจหน้าที่ทางการคลังให้แก่หน่วยปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

ขอบเขตในการศึกษาวิชาการคลังท้องถิ่น (EC441) จะศึกษาดึงที่มาของการคลังท้องถิ่น การเลือกบริการสาธารณะของรัฐบาลท้องถิ่น ปัญหาทางเศรษฐศาสตร์ของการคลังท้องถิ่น รายจ่าย-รายได้ การก่อหนี้สาธารณะ ผลกระทบของการคลังท้องถิ่นต่อประชาชน และนโยบายเศรษฐกิจมวลรวม

1.2 เหตุผลในการศึกษาวิชาการคลังท้องถิ่น

1.2.1. เหตุผลในเบื้องหลังส่วนรวม

การที่จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดชุมชนและเมืองต่างๆ ขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อเกิดความต้องการใช้บริการสาธารณะต่างๆ เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา โรงพยาบาล การกำจัดขยะ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้บริการต่างๆ ไม่เพียงพอ กับความต้องการ ทำให้รัฐบาลท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้นตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายจริงของรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศไทยในช่วงปี 2526 - 2544 โดยเพิ่มขึ้นจาก 5,024.0 ล้านบาท ในปี 2516 เป็น 110,358.88 ล้านบาทในปี 2544 (ตาราง 1) จากการที่การปกครองท้องถิ่นไทยได้ปรับปรุงให้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น โดยสามารถหารายได้จากการจัดเก็บภาษีเอง ได้ และรัฐบาลจะจ่ายเงินสนับสนุนส่วนหนึ่งสำหรับใช้จ่ายตามงบประมาณที่ตั้งไว้ การที่รัฐบาลท้องถิ่นจะต้องแสวงหารายได้เพื่อนำมาใช้จ่ายตามหน้าที่รับผิดชอบนั้น ทำให้การคลังท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในการแสวงหารายได้

บริหารรายจ่าย การก่อหนี้และจัดการหนี้สาธารณะ ควบคุมและคูแลรักษาทรัพย์สินในความดูแล ตลอดจนการกระจายการบริการสาธารณูปะของรัฐบาลท้องถิ่น การที่การคลังท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้รับผลประโยชน์จากการจ่ายเงินของรัฐบาลท้องถิ่น ในขณะเดียวกันประชาชนต้องจ่ายเงินให้กับท้องถิ่นจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินการทางการคลังของรัฐบาลท้องถิ่นและยังมีผลผลกระทบต่อประเทศอีกด้วย เช่น ในด้านเศรษฐกิจ การที่รัฐบาลท้องถิ่นใช้จ่ายเงินไปในโครงการที่ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีรายได้เพิ่มจะส่งผลกระทบต่อรายได้ประชาชนต่อเนื่องตามไปด้วย ในด้านสังคม การที่รัฐบาลท้องถิ่นใช้จ่ายเงินไปในโครงการที่เกี่ยวกับการศึกษาทำให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะส่งผลกระทบให้ระดับการศึกษาของประเทศสูงขึ้นตามไปด้วย

ตาราง 1 รายจ่ายจริงของรัฐบาลท้องถิ่นของประเทศไทย

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	2515	2525	2534	2544
กทม. 1/	346.5	4,362.5	18,273.3	32,754.16
เทศบาลและสุขาภิบาล 2/	698.0	3,899.1	7,350.6	34,227.73
องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 3/	3,691.5	6,134.2	3,462.8	10,603.80
อปท				32,773.19
รวม	5,024.0	13,525.5	29,086.7	110,358.88

ที่มา : 1/ กองบัญชี สำนักคลัง กทม.

2/ รวมพัทบานและรายจ่ายของสุขาภิบาลซึ่งมีการยกเลิกสุขาภิบาลในปี 2540

2/3/ กองราชการส่วนท้องถิ่นและตำบล กรมการปกครอง

1.2.2. เหตุผลในเบื้องต้นของการจัดทำงบประมาณรายจ่าย

ผลประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับเป็นการส่วนตัวเมื่อศึกษาวิชาใด นักศึกษาจะเข้าใจดีและรับรายได้-รายจ่าย การก่อหนี้สาธารณะ การคูแลรักษาทรัพย์สิน ตลอดจนผลกระทบของการคลังท้องถิ่นที่มีต่อบุคคลและเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทำให้เข้าใจในนโยบาย

ที่ใช้ในการบริหารงานของรัฐบาลท้องถิ่นและใช้ประกอบการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการปักครองท้องถิ่น อันจะชั้งประทัยนี้ให้กับคนเองและผู้อื่นด้วย

1.2.3. เหตุผลในแง่วิชาการ

การเรียนรู้ในขั้นพื้นฐาน อาจจะนำไปสู่การพัฒนาทฤษฎี การปรับปรุงแก้ไขปัญหา การคลังท้องถิ่นที่มีอยู่ในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติ

1.3 รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government)

1.3.1 ความหมายของคำว่ารัฐบาลท้องถิ่น (Local Government)

ความหมายคำว่ารัฐบาลท้องถิ่น ได้ศูนย์ให้ความหมายไว้ตามนี้และแตกต่างกันในรายละเอียด อาทิเช่น

จอห์น เจ คลาร์ก (Clarke, J.J. 1975) ได้ให้ความหมายของคำว่ารัฐบาลท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ประชาชน ในเขตพื้นที่ที่ได้มาจากการแบ่งเขตพื้นที่ หน่วยการปกครองนั้นถูกจัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

วิลเลียม วี ไฮล์โลว (Hollow, W.V. 1951) ได้ให้ความหมายว่ารัฐบาลท้องถิ่นหมายถึงการปกครองตนเองของชนชั้นแห่งใดแห่งหนึ่งที่มีองค์กรเกิดขึ้น ทำหน้าที่ในเขตพื้นที่ที่กำหนด มีอำนาจในการบริหารการคลัง มีอำนาจในการวินิจฉัยตัดสินใจ และมีสภากองท้องถิ่นเป็นองค์กรที่สำคัญ

วิลเลียม เอ ร็อบสัน(Robson, W.A. 1967.) ได้ให้ความหมายว่า รัฐบาลท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิความกฎหมาย (Legal Right) และจำเป็นต้องมีองค์กรในการปกครองตนเอง เพื่อทำหน้าที่ให้สมความนุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

แดเนียล วิต (Wit, D., 1967) ได้กล่าวถึงรัฐบาลท้องถิ่นมีสาระสำคัญดังนี้ รัฐบาลท้องถิ่นมีลักษณะแตกต่างไปจากรัฐบาลระดับชาติหรือรัฐบาลครั้ง โดยเจ้าหน้าที่ของ

หน่วยการปกครองนี้จะมีความรับผิดชอบขั้นต้นต่อห้องดื่นของตนเองและได้รับการรับรองให้มีอำนาจหน้าที่ที่ใช้คุลบริพินิจในเรื่องสำคัญๆได้ การปฏิบัติงานปกติไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลครรภ์ ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งหน่วยการปกครองห้องดื่นนี้

จากความหมายของรัฐบาลห้องดื่นดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า รัฐบาลห้องดื่นหมายถึงหน่วยการปกครองห้องดื่นที่ตั้งขึ้นโดยรัฐ มีระดับต่ำกว่ารัฐบาลกลางหรือรัฐบาลครรภ์ มีอำนาจในการปกครองตนเอง (Autonomy) โดยประชาชนในห้องดื่นนั้นๆ มีสิทธิตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ที่กำหนดให้มีอำนาจในการตัดสินใจและมีองค์กรบริหารที่มาจากการเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในห้องดื่นนั้นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการกำหนดคุณลักษณะของรัฐ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและความมั่นคงแห่งรัฐ

1.3.2 รูปแบบของรัฐบาลห้องดื่น

พระบาท เทพปัญญา (พระบาท เทพปัญญาและคณะ, 2527) ได้กล่าวถึงรูปแบบของรัฐบาลห้องดื่นในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นกับระบบการปกครองของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงรูปแบบของรัฐบาลห้องดื่นของประเทศไทยดังนี้

ก. ประเทศไทย

อังกฤษมีรูปแบบรัฐบาลห้องดื่นเป็นแบบการปกครองตนเอง (Local Self Government) ดังนี้รูปแบบของรัฐบาลห้องดื่นของอังกฤษจึงมีรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศคือ เทศบาล (Municipalities) เนื่องจากเขตการปกครองที่เป็นเมืองใหญ่และชนบทมีความเจริญไม่เท่าเทียมกัน ได้มีการแบ่งระดับรัฐบาลห้องดื่นตามลักษณะเมืองขนาดใหญ่และเมืองขนาดธรรมชาติ ดังนี้

ระดับ	เมืองขนาดใหญ่	เมืองขนาดธรรมดา
1	Metropolitan County (มีอยู่ 6 แห่ง ได้แก่ แมนเชสเตอร์, ลิเวอร์พูล, เชสฟิลด์, นิวคลาส ชีน-ชันเดอร์แลน, เมอร์นิงแฮม และลีดส์-เบรคฟอร์ด)	County มีอยู่ 47 แห่ง
2	Metropolitan Boroughs มี 36 แห่ง	Districts มีจำนวน 333 แห่ง
3	Parishes	Parishes หรือ Community มีมากกว่า 10000 แห่ง

ข. ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกามีรูปแบบการปกครองประเทศแบบระบบสหพันธ์รัฐ (Federalism) การปกครองแบ่งเป็นรัฐบาล 3 ระดับ คือ

รัฐบาลกลาง (Federal Government) เป็นหน่วยการปกครองสูงสุดของประเทศ

รัฐบาลแต่ละรัฐ (State Government) เป็นหน่วยการปกครองในระดับมัณฑลรัฐ

รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) เป็นหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุด และเป็นการปกครองท้องถิ่นของคนเองอย่างแท้จริง การบริหารงานมีความเป็นอิสระจากรัฐบาลกลางและรัฐบาลกลางค่อนข้างมาก ตัวอย่างเช่น การจัดเก็บภาษี การก่อหนี้เป็นต้น รัฐบาลท้องถิ่นมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

(1) เทศบาลแบบบริษัท (Municipal corporation หรือ Municipal government) เป็นเทศบาลที่ดึงขึ้นตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อที่จะมาดำเนินการต่างๆตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ดังนั้นกิจกรรมของเทศบาลในรูปนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่เน้นถึงผลประโยชน์ของท้องถิ่นเป็นหลัก เทศบาลแบบนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีการปกครองตนเอง เทศบาลแบบนี้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ

เทศบาลนคร (Cites) เทศบาลเมือง (Towns) เทศบาลตำบล (Villages) และเทศบาลในระดับ Borough รวมรัฐบาลท้องถิ่นในรูปแบบนี้มีประมาณ 19,000 แห่ง สำหรับรูปแบบเทศบาลแบบบริษัทสามารถแบ่งเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การบริหารแบบนายกเทศมนตรีกับสภาเทศบาล (Mayor-Council Form)
2. แบบสภาเทศบาลกับผู้จัดการเทศบาล (Council-Mayor Form)
3. แบบคณะกรรมการ (Commission Form)

(2) เทศบาลแบบกึ่งบริษัท (Quasi municipal corporation) เป็นเทศบาลที่มีการปกครองแบบกึ่งปกครองตนเอง เพราะว่าเป็นหน่วยการปกครองตัวแทนของรัฐบาลลรัฐ (Agent of State Government) เนื่องจากตุตุประสงค์การจัดตั้งเพื่อแบ่งเบาภาระการบริการสาธารณะต่างๆ ของรัฐบาลลรัฐให้น้อยลง มีสถานภาพทางกฎหมายเช่นเดียวกับเทศบาลแบบบริษัท และการดำเนินการจะเน้นการให้บริการภายใต้ฐานากกว่าในท้องถิ่นเฉพาะ เทศบาลแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ County , Township หรือ Town, Village และ Special District

ค. ประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสแบ่งรูปแบบการปกครองออกเป็น 3 ระดับ คือ

(1) Region หรือการปกครองส่วนกลาง เป็นหน่วยการปกครองที่มีอำนาจจากการเลือกตั้ง ซึ่งมีบทบาทในการวางแผน การจัดที่ดิน และกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ

(2) Departement หรือระดับจังหวัด เป็นหน่วยการปกครองที่เลิกลงมาจาก Region ฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งและมีตัวแทนของรัฐเข้าร่วมด้วย โดย Departement จะทำหน้าที่รักษาความสงบ ดูแลค้านการเกษตร การสาธารณสุข สังคมและแรงงาน

(3) Communes หรือ เทศบาล เป็นรัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เล็กที่สุด ฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้ง มีประมาณ 38,000 แห่ง

๔. ประเทศไทยปัจจุบัน

การบริหารราชการของญี่ปุ่นแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนกลางและท้องถิ่น การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะแบ่งเป็น 2 ระดับคือระดับจังหวัดและเทศบาล (ระดับจังหวัด แม้จะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บูรพาแต่ก็มาจากการเลือกตั้ง จึงถือว่าเป็นรัฐบาลท้องถิ่น) ญี่ปุ่นมีรัฐบาลระดับจังหวัด 46 แห่ง ระดับเทศบาล 3,225 แห่ง

๕. ประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยนั้นระบบการปกครองประเทศจะเป็นแบบผสมระหว่างอังกฤษ และฝรั่งเศส โดยจะเห็นว่าประเทศไทยแบ่งส่วนการปกครองออกเป็น 3 ส่วน คือ

- (1) ส่วนกลาง หน่วยการปกครองได้แก่ กระทรวงทบวงกรมต่างๆ
- (2) ส่วนภูมิภาค หน่วยการปกครองได้แก่ จังหวัด และอำเภอ
- (3) ส่วนท้องถิ่น หน่วยการปกครองได้แก่ เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด สถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล ในทางปฏิบัติหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐบาลท้องถิ่นของไทยนี้ได้เป็นอิสระเดิมที่ ทั้งนี้เพื่อระรัฐบาลท้องถิ่นมีรายได้น้อยต้องอาศัยเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลกลางทำให้ต้องคงอยู่ภายใต้อำนาจของรัฐบาลกลางโดยปริยาย นอกจากนั้นการจัดทำงบประมาณก็ต้องได้รับความเห็นชอบโดยรัฐบาลกลาง

1.4 การคลังท้องถิ่น (Local Finance)

1.4.1. ความหมายของการคลังท้องถิ่น

การคลังท้องถิ่น (Local Finance) ได้มีการให้ความหมายของคำนี้โดยอาจารย์หลาบ พาน ในที่นี้จะกล่าวเป็นบางท่าน

การคลังท้องถิ่น (Local Government Finance) หมายถึง การดำเนินการงานด้านการคลังของรัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) รวมถึงการจัดทำงบประมาณรายได้-รายจ่าย การแสวงหารายได้ การบริหารรายได้-รายจ่าย การก่อหนี้ของรัฐบาลท้องถิ่น ตลอดจนการดำเนินนโยบายการคลังอันจะมีผลกระทบต่อประชาชน ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ บทบาททางการคลังของรัฐบาลท้องถิ่นจะคล้ายกับรัฐบาลกลาง คือ บทบาทด้านการจัดสรรทรัพยากรให้แก่สังคม (Allocation) บทบาทด้านการกระจายรายได้ (Distribution) และบทบาทด้านการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Stabilization) แต่การดำเนินการจะจำกัดในพื้นที่เฉพาะ

รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรัฐบาลท้องถิ่นจะถูกจำกัดในความสามารถที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์รวมในท้องถิ่นนั้นๆ และจะมีผลกระทบต่ออุปสงค์มวลรวม

1.4.3 สินค้าสาธารณะท้องถิ่น (Local public goods)

สินค้าสาธารณะที่รัฐบาลระดับท้องถิ่น(หรือรัฐบาลกลาง)ดำเนินการจัดทำหรือผลิตขึ้นเพื่อสนับสนุนความต้องการของท้องถิ่นนั้นเป็นการเฉพาะ สำหรับข้อถกเถียงที่ว่าสินค้าสาธารณะใดควรควรเป็นผู้ผลิตระหว่างรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่นหรือเอกชน จำนวนการผลิตควรเป็นเท่าไรนั้น ขึ้นกับชนิดสินค้า ความต้องการของประชาชน ทรัพยากรที่มีอยู่ ผลประโยชน์ที่สังคมได้รับหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับท้องถิ่นนั้นๆ เป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการผลิตสินค้าสาธารณะทั่วไปแต่จะมองแคนกว่า

1.5 สรุป

รัฐบาลท้องถิ่น (Local Government) หมายถึง หน่วยการปกครองที่ตั้งขึ้นโดยธรรมนิรด្ឋ มีระดับต่ำกว่ารัฐบาลกลางหรือรัฐบาลลัฐ มีอำนาจในการปกครองตนเอง (Autonomy) โดยประชาชนในท้องถิ่นนั้น มีสิทธิทางกฎหมาย (Legal Rights) มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบริการประชาชนในพื้นที่ที่กำหนด มีอำนาจในการบริหารการคลัง การตัดสินใจ และมีองค์กรบริหารที่มาจากการเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน

รูปแบบของรัฐบาลท้องถิ่นของอังกฤษจะเป็นรูปแบบเดียวกับเทศบาลสหราชอาณาจักร ก็มีรูปแบบเทศบาลเช่นกัน ฝรั่งเศสมีการปกครองท้องถิ่นแตกต่างจากอังกฤษ แบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ Region, Department, Communes ซึ่งปัจจุบันมีการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะแบ่งเป็น 2 ระดับคือระดับจังหวัดและเทศบาล (ระดับจังหวัดแม่น้ำซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารแต่ก็มาจาก การเลือกตั้ง สำหรับประเทศไทยมีรูปแบบการปกครองท้องถิ่นลักษณะ พสมระหว่างอังกฤษกับฝรั่งเศส

เงนก เรียรดา (2535) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การคลังท้องถิ่น โดยทั่วไปคล้ายกับ การคลังรัฐบาล จะประกอบไปด้วยรายได้-รายจ่าย วิธีการงบประมาณและการควบคุมงบประมาณ

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษา (2525) ได้ให้ความหมายของการคลังท้องถิ่น ว่า หมายถึง การบริหารงานคลังของหน่วยการปกครองท้องถิ่น จึงเป็นการพิจารณาถึงการจัดหารายได้ การกำหนดรายจ่าย การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อวัสดุ การว่าจ้างการบัญชี และการตรวจสอบข้อมูลของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ท่านอื่นอีกที่ได้ให้ความหมายไว้ ซึ่งพอจะสรุปความหมาย ของการคลังท้องถิ่นได้ดังนี้

การคลังท้องถิ่น กือ การดำเนินงานทางการคลังของรัฐบาลท้องถิ่น รวมถึงการจัดทำงบประมาณ การแสวงหารายได้ การบริหารรายได้-รายจ่าย การก่อหนี้และการบริหารหนี้ อันเกิดจากกิจกรรมของรัฐบาลท้องถิ่น ตลอดจนการดำเนินงานคลังต่างๆซึ่งจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นและประเทศ

1.4.2. บทบาททางการคลังของรัฐบาลท้องถิ่น

ปัญหาที่มักถามกันอยู่เสมอ กือ อะไรเป็นตัวกำหนดความเหมาะสมของหน้าที่และบทบาททางการคลังของรัฐบาลท้องถิ่น อะไรควรอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลท้องถิ่นหรือร่วมกันรับผิดชอบ จากคำสอนเหล่านี้นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านได้พิจารณาที่จะอธิบาย อาทิเช่น ริชาร์ด มัสกราฟ (Richard Musgrave) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐบาล 3 ประการคือ การจัดสรรทรัพยากร การกระจายรายได้ และการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ เมื่อกล่าวต่อมาด้วยแล้ว คันนันรัฐบาลท้องถิ่นก็น่าจะมีหน้าที่เข่นเดียวกับรัฐบาลกลาง รัฐบาลทุกระดับต้องเข้ามาแทรกแซง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ พยายามรักษาการแข่งขันในตลาด ในด้านการกระจายรายได้ก็เช่นกันรัฐบาลท้องถิ่นสามารถเข้ามายืนหน้า โดยใช้ภาษีเฉพาะในท้องถิ่นนั้น และการให้การศึกษาแก่ประชาชนที่ด้อยโอกาสให้มีโอกาสที่ศึกษามากขึ้นเป็นการยกระดับรายได้โดยใช้ระดับการศึกษา ในด้านการ